

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Ek/1287/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118330837
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118330837.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: I. Q., nar. X.XX.XXXX, trvalý pobyt: E. M. D. XXXX/X, XXXXX F., zast.: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát, Námestie SNP 41, 96001 Zvolen proti povinnému: Lunterov ranč, n.o., Cesta na Kráľovej 3163/46, 96001 Zvolen, IČO: 50060830, zast.: Mgr. Ianko Troiak, advokát, Dukelských hrdinov č. 34, 960 01 Zvolen, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Stanislava Kolesárová, IČO: 35985101, sídlo Exekútorského úradu: Prof. Sáru 5, 974 01 Banská Bystrica, o vymoženie 1394,34 EUR s príslušenstvom, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1287/2018 zo dňa 27. februára 2019, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/1287/2018 zo dňa 27. februára 2019 zamietá.

II. Oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/1546/2018 zo dňa 25. februára 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 01.09.2018 domáhal od povinného vymoženia istiny 1394,34 eur s príslušenstvom a to na podklade rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 18.07.2017 sp. zn. 18C/8/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.08.2017 a vykonateľnosť dňa 26.08.2017 a uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.06.2018, sp. zn. 15Co/105/2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.08.2018 a vykonateľnosť dňa 03.08.2018. Súd vydal dňa 20.09.2018 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Stanislave Kolesárovej, so sídlom Prof. Sáru 5, 974 01 Banská Bystrica (ďalej len „súdny exekútor“). Povinný podal u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, v ktorom uviedol, že v základnom (nachádzacom) konaní pred Okresným súdom Zvolen ako aj v konaní pred odvolacím súdom došlo k viacerým procesným pochybeniam. Ďalej uviedol, že uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.06.2018, sp. zn. 15Co/105/2018, napadol dovolaním, kedy súčasne požiadal dovolací súd o odklad jeho vykonateľnosti. Súd v napadnutom uznesení dospel k záveru, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie z uvedených dôvodov nie je možné vyhovieť. K obrane povinného proti exekúcii uviedol, že exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučných titulov, respektíve preskúmať vecnú správnosť rozhodnutí (vrátane postupu orgánov) vydaných v základnom konaní. Exekučný súd je obsahom týchto rozhodnutí (exekučných titulov) viazaný. Ani prípadné vady základného konania sa do exekučného konania neprenášajú. Súd v odôvodnení rozhodnutia uzavrel, že vytýkané nedostatky základného konania sú pre exekučné konanie bez právneho významu, pričom v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 1940/2008. Ďalej dôvodil, že samotné podanie dovolania neodkladá právoplatnosť ani vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia a teda nemôže byť dôvodom na zastavenie exekúcie.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal povinný sťažnosť s odôvodnením, že dňa 17.01.2019 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 8 Cdo 210/2018 odložil vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18C 8/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co 105/2018, a to až do rozhodnutia o dovolaní podanom žalovaným, t.j. povinným v tejto veci, čo podľa názoru povinného znamená, že podané dovolanie nie je zjavne bezúspešné a teda pokračovaním v exekúcii za tohto stavu môže nastať situácia, ktorá bezdôvodne spôsobí škodu na strane povinného. Z uvedeného dôvodu preto povinný zotrval na svojom návrhu na zastavenie exekúcie.

3. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného uviedol, že túto považuje v celom rozsahu za neodôvodnenú a žiadal, aby ju konajúci súd zamietol. Zdôraznil, že povinný svoju sťažnosť opiera o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/210/2018 zo dňa 17.01.2019, ktorým dovolací súd odložil vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 18C/8/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/105/2018, teda exekučného titulu v tomto exekučnom konaní. Odklad vykonateľnosti exekučného titulu však v nijakom prípade neznamená jeho zánik. Exekučný titul je naďalej právoplatným rozhodnutím a preto nie je dôvod na zastavenie exekúcie. Okrem toho rozhodnutie o odklade vykonateľnosti exekučného titulu taktiež neprezumuje konečné rozhodnutie najvyššieho súdu a vyjadrenie povinného o tom, že podané dovolanie nie je zjavne bezúspešné, nemá pre rozhodnutie o zastavení exekúcie vôbec žiadny význam. Zastavením exekúcie by podľa názoru oprávneného bezdôvodne a nespravodlivo došlo ku škode na strane oprávneného, ktorý sa už od roku 2016 bezúspešne pokúša domôcť svojho nároku od povinného. Tvrdenia povinného označil za účelové poukazujúc na skutočnosť, že Exekučný poriadok dôvod na zastavenie exekúcie, ktorého sa domáha povinný, nepozná. Naproti tomu Exekučný poriadok v ust. § 61h ods. 1 písm. h (upravujúceho odklad exekúcie, pozn. sudcu) presne predpokladá situáciu, ktorá aj v tejto exekúcii nastala, až na to, že toto ustanovenie hovorí o dôvodoch na odklad exekúcie, a nie o dôvode na jej zastavenie. Dôvod na odklad exekúcie nie je možné posudzovať zároveň aj ako dôvod na zastavenie exekúcie. Teda Exekučný poriadok možnosť odkladu vykonateľnosti exekučného titulu predpokladá, ale spája s ním úplne iný následok, ako je ten, ktorého sa domáha povinný.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 61l ods. 2 Exekučného poriadku, 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

10. Dôvodom na zastavenie exekúcie je podľa názoru povinného prednesenom v podanej sťažnosti skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 8 Cdo 210/2018 zo dňa 17.01.2019 odložil vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 18C 8/2017-38 zo dňa 18. 07. 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co 105/2018 zo dňa 13. 06. 2018, ktoré

rozhodnutia boli exekučnému súdu predložené ako podklad pre výkon exekúcie, a to až do rozhodnutia o dovolaní.

11. Podľa § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak po začatí exekúcie bolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu.

12. Inštitút odkladu exekúcie v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zabezpečuje ochranu povinného v exekučnom konaní v prípade, ak po začatí exekúcie bolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu. Jeho účelom je zabránenie vzniku bezdôvodného obohatenia na strane oprávneného alebo vzniku nárokov na náhradu škody v prípade, ak by dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil alebo zmenil. Odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia (exekučného titulu), ktorý nastane po začatí exekúcie, je tak dôvodom len na odklad exekúcie. V minulosti sa povinní často snažili dosiahnuť zastavenie exekúcie pri odklade vykonateľnosti exekučného titulu, avšak aktuálna úprava zákonných dôsledkov rozhodnutia o odklade vykonateľnosti exekučného titulu po začatí exekúcie je formulovaná jasne a nepripúšťa iný výklad než ten, že v takomto prípade súdny exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie (§ 61h ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku). Je tak nutné prisvedčiť názoru oprávneného, že rozhodnutie o odklade vykonateľnosti exekučného titulu nemožno súčasne posúdiť aj ako dôvod na zastavenie exekúcie, keďže takýto výklad by bol v rozpore s logikou právnej úpravy a úmyslom zákonodarcu poskytnúť v takomto prípade povinnému ochranu prostredníctvom inštitútu odkladu exekúcie. Súd pre úplnosť dodáva, že rozhodnutím o odklade vykonateľnosti exekučného titulu nedošlo k zrušeniu samotného exekučného titulu, ani jeho právoplatnosti. Zmyslom tohto rozhodnutia bolo v záujme predchádzania novej ujmy na strane povinného len zamedziť jeho výkonu dovtedy, kým dovolací súd nerozhodne o podanom dovolaní. Z toho plynie záver, že zastavením exekúcie ešte pred rozhodnutím o dovolaní by súd neodôvodnenie odňal oprávnenému jeho právo domáhať sa voči povinnému núteného splnenia povinnosti, ktorá mu bola uložená právoplatným rozhodnutím súdu a ktorú si povinný voči oprávnenému stále dobrovoľne nesplnil. Súd pripomína, že pravidlá núteného výkonu (súdnych) rozhodnutí slúžia na prvom mieste k presadeniu existujúcich právnych princípov, na ktorých je postavený právny poriadok Slovenskej republiky, vrátane práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré zahŕňa aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku právoplatného rozhodnutia súdu (exekučného titulu), ktorá nebola splnená dobrovoľne (porovnaj Nález ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13. júla 2000). Pokiaľ by súd exekúciu voči povinnému zastavil v danom štádiu konania, teda ešte pred prípadným zrušením exekučného titulu zo strany dovolacieho súdu, konal by v príkrom rozpore s právom oprávneného na súdnu ochranu.

13. V konaní o výkon rozhodnutia súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe zhodných tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre spravodlivé rozhodnutie, pričom povinný netvrdil žiadne také skutočnosti, ktoré by vyžadovali doplnenie skutkových zistení a dôkazných návrhov zo strany účastníkov konania. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15. Na základe uvedeného výkladu súd dospel k záveru, že povinný ani v konaní o sťažnosti neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného

predpisu. Súd preto nemohol v konaní postupovať inak, než sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť, pretože v konaní nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

16. Podľa § 611 ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

17. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

18. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

20. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu), a to tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré táto strana vynaložila v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním vyvolaným zo strany povinného (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si nárok na náhradu trov konania o sťažnosti voči povinnému neuplatnil. Civilný sporový poriadok ani Exekučný poriadok výslovne neriešia situáciu, ak účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov neprejavil záujem. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si účastník náhradu trov konania neuplatní, je na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Z uvedených dôvodov súd oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu (výrok I. a výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto uzneseniu (výrok I. a výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).